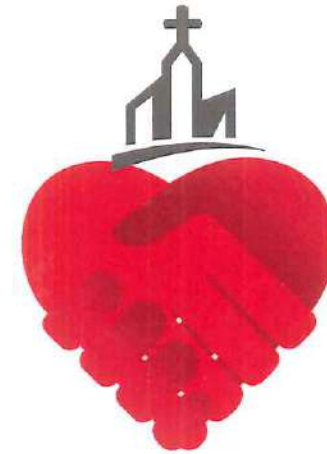

BISBAT DE SOLSONA

Una nova organització
diocesana al servei
d'unes comunitats
parroquials
evangelitzadores

BISBAT DE SOLSONA

Somnio

una renovació del'organització diocesana que la

converteixi en una eina més útil al servei del naixement i creixement de comunitats parroquials, a l'estil de les primeres comunitats cristianes. **Comunitats "vives, orants, fraternes i evangelitzadores"** on siguin presents les notes pròpies d'una comunitat cristiana saludable: on tothom trobi una vida orant i litúrgica que nodreixi espiritualment (pregària); on s'ofereixi la formació que cadascú necessita per aprofundir en el misteri de la fe (formació); on s'experimenti una vida de família (comunió fraterna); on s'aculli caritativament els necessitats (servei); i on s'apregui a anunciar l'evangeli i a suscitar i acompanyar deixebles missioners (evangelització).

Per a fer possible aquest somni, crec que hem de centrar tots els recursos diocesans -humans, logístics i econòmics- vers aquest objectiu. Conscients de la magnitud del projecte i de la limitació de les nostres forces, caldrà, però, que prioritzem el creixement i l'enfortiment de les comunitats parroquials més vives i més missioneres. Després, a mesura que creixin les forces, podrem enviar equips d'evangelitzadors a les parròquies més afeblides.

-
-
-
-

Quan plantejo una renovació de l'organització diocesana estic parlant de:

01

Fomentar la creació d'equips parroquials -sacerdots, diaques i treballadors apostòlics- allà on s'aposti per la conversió pastoral i missionera que dibuixa el nostre Pla Pastoral Diocesà, ajudant-los a través d'una formació i una capacitat adequada.

02

Suprimir o reformar aquelles estructures (delegacions, departaments, consells...) i aquells mitjans (pressupost, normatives, visita pastoral...) la realitat i els objectius de les quals no estan enfocades i dirigides a aquesta visió.

03

Prioritzar i potenciar les activitats parroquials, renunciant a actes i iniciatives diocesanes que dispersen les nostres forces i afavoreixen una vida cristiana no arrelada en una comunitat parroquial. Així, doncs, la diòcesi només ha de preservar aquelles activitats diocesanes que ofereixen als fidels de les parròquies allò que necessiten per a créixer comunitàriament i que, de moment, no ho poden trobar a la pròpia parròquia.